

Innehåll

Inledning

Del 2 – Vad tycker vi om skolan?

1. Kostar det att gå i skolan?
2. Hur står det till i skolhuset?
3. Skolan - flickor och/eller pojkars värd?
4. Betygens vara eller icke vara?

Inledning

Vi tycker att skolan är den viktigaste nyckeln till ett samhälle med minskade klassklyftor. Just för att vi ser skolan som en ”nyckel” ställer vi höga krav på den. Alla har vi också egna erfarenheter från skolan och kan på ett eller annat sätt delta i debatten. Vi vill så gärna hitta en lösning där allas behov, möjligheter och erfarenheter tas tillvara. Men när skolan misslyckas med sina mest grundläggande uppgifter som att lära barnen läsa och skriva känner vi en oerhörd besvikelse.

Det har skett stora förändringar i hela den offentliga sektorn de senaste tio åren och kanske har det varit inom skolan som de allra största förändringarna skett. Allt från skolans kommunalisering till ökningen av ”privata” skolor.

Vår utgångspunkt i den här rapporten är att titta på hur LO-barnen klaras sig i skolsystemet. Vi har valt att dela upp rapporten i två delar. I första delen går vi igenom statistik över hur LO- barnen tar sig genom skolan, vad de får för betyg, går de vidare till gymnasiet och vilken gymnasieutbildning eller högre utbildning. I andra delen har vi valt att göra några nedslag i aktuella skolfrågor som hur barnen trivs i skolan, föräldrars kontakt med skolan , avgifter i skolan, betyg och flickor och pojkar i skolan.

DEL 2. VAD TYCKER VI OM SKOLAN?

1. Kostar det att gå i skolan?

Under senare år tror vi att det blivit allt vanligare att betala extra till skolan för teaterbesök, utflykter, bio eller annan aktivitet. Inom barnomsorgen förekommer på många håll att man betalar med jämna mellanrum för det material som finns på förskolan. Andra avgifter som avgifter för att stå i kö för dagisplats förekommer också i t ex Strängnäs kommun.

Här en text om avgifter fristående grundskolor som jag tappat. Friskolor får inte ta betalt för undervisning i grundskolor ändå kan man tom av Skolverkets statistik se att avgifter tas ut i grundskolan.

Aftonbladet ¹ skrev tidigt i vintras om friskolan Europaskolan som först krävde en avgift på 1000 kr per barn och sedan 2800 kronor per barn och kallade det extra engelska – fast undervisningen låg under ordinarie skoldag. Inga alternativa aktiviteter anordnades för de barn som inte var med och de fick inte heller visas i klassrummet tillsammans med övriga elever. Idé ring uppe Europaskolan.

Fristående gymnasieskolor med rätt till bidrag får endast ta ut elevavgifter som är skäligen med hänsyn till de särskilda kostnader som skolan har förutsatt att kostnaderna kan anses rimliga för verksamheten enligt Skolverkets bedömning.

Av 73 verksamma fristående gymnasieskolor läsåret 1999/2000 har elva skolor rätt att ta ut elevavgifter. Elevavgifterna varierar skolorna emellan men ligger mellan 1 000-5 500 kronor per elev och termin.

Skolor med rätt till bidrag får endast ta ut elevavgifter som är skäligen med hänsyn till de särskilda kostnader som skolan har, förutsatt att kostnaderna kan anses rimliga för verksamheten. Avgiften får inte leda till segregering eller minska valfriheten för de som inte har möjlighet att betala en extra avgift för sin skolgång.

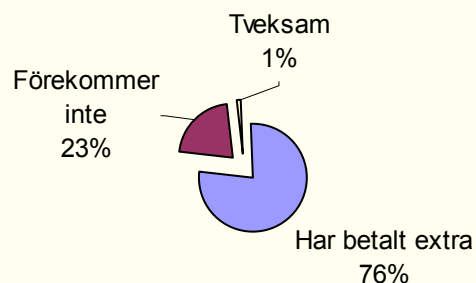
Exempel på sådana kostnader är profilkostnader för t ex musiklinjer, fler lärare, mindre grupper samt utökning av timplanen. Av 73 bidragsberättigade fristående gymnasieskolor tar 11 skolor ut elevavgifter. Dessa varierar men var läsåret 1999/2000 mellan 1000 - 5500 kronor per elev och per termin. Genomsnittet var 2 400 kronor, jämfört med 100 kronor i de kommunala och landstingens gymnasieskolor.

SIFO² har frågat föräldrarna som har barn i grundkola och gymnasium följande. *Det sägs att det blivit allt vanligare att man på olika sätt får "betala" till skolan för att barnen ska kunna följa med på olika aktiviteter eller för att man ska kunna göra något extra tillsammans med skolan. Vad har du själv för erfarenhet? Har du betalt extra för någon eller några aktiviteter eller förekommer inte sådana i dina barn skola?*

¹ Aftonbladet 16 januari 2001

² Sifo telefonbuss 2001, 6 feb till 8 mars

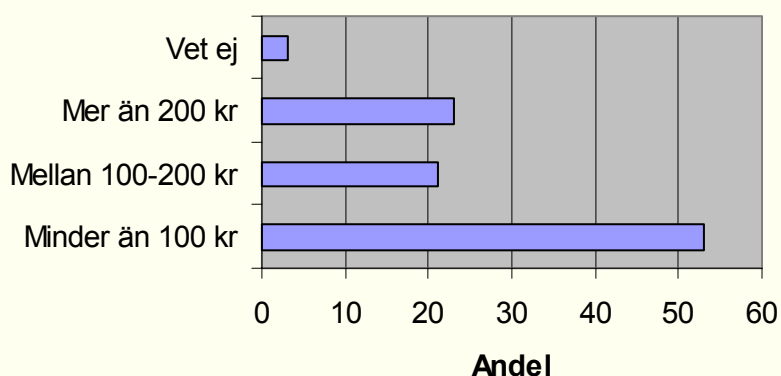
Har du betalt extra för någon eller några aktiviteter i dina barns skola?

Tre fjärdedelar säger att de betalt extra till skolan. Även här är skillnaderna mellan stad och land relativt stora. I storstäderna är det hela 82 procent av föräldrarna som betalat extra jämfört med ca 75 procent i resten av landet.

På frågan hur mycket man betalt var det runt hälften av föräldrarna som senaste betalade 100 kronor. Men andra hälften har alltså betalat över 100 kronor – har man flera barn kan det bli betydande summor.

Hur mycket betalade du senast?

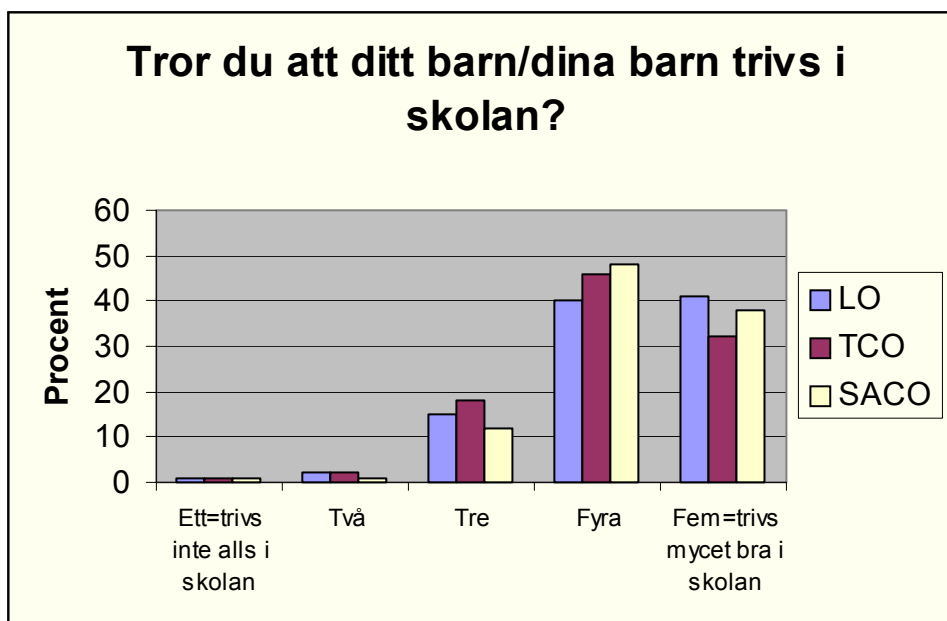

2. Hur står det till i skolhuset?

Att mäta hur skolan fungerar kan göras på många sätt, i ekonomiska termer, resultat och betyg men viktigt för de goda resultaten är ju också barnens trivsel i skolan. Vår utgångspunkt när vi vände oss till föräldrarna för att fråga om deras barn, skolan och lärarna var att se hur kontakten mellan hem och skola fungerade och om olika grupper har mer eller mindre kontakt.

För en tid sedan slogs det upp stort i en artikel från Skolverket att antalet elever som kände sig mobbade hade fördubblats.³ Undersökningen visade att fyra procent av eleverna i grundskolans årskurs 7-9 och i gymnasieskolan känner sig mobbade eller trakasserade av andra elever. Det var dubbelt så många som 1997. Större delen av dem som känner sig mobbade går i grundskolan. Detta är en bild av skolan som man måste ta tag i med all kraft.

Men om man frågar hur barnen trivs i skolan tonar en annan bild fram. Vi har frågat föräldrar hur de tror att deras barn trivs i skolan. Även om inte föräldrarna alltid har ett ”riktigt” svar på hur deras barn trivs i skolan så har de ju ändå en uppfattning om hur bra barnen trivs i skolan. Även om inte barnet själv berättar om de otrivs så märks det på om barnen inte vill gå till skolan, säger att de är sjuka, har huvudvärk eller annat.

Vi kan av diagrammet ovan se att överlag så är man mycket positiv till hur barnen trivs i skolan och det finns inte heller några stora skillnader mellan LO, TCO och SACO-familjer. Det hela ger en mycket positiv syn på skolan, medelbetyg blir 4,1 för trivseln i skolan.

³ DN-debatt 22 mars 2001- Skolverket

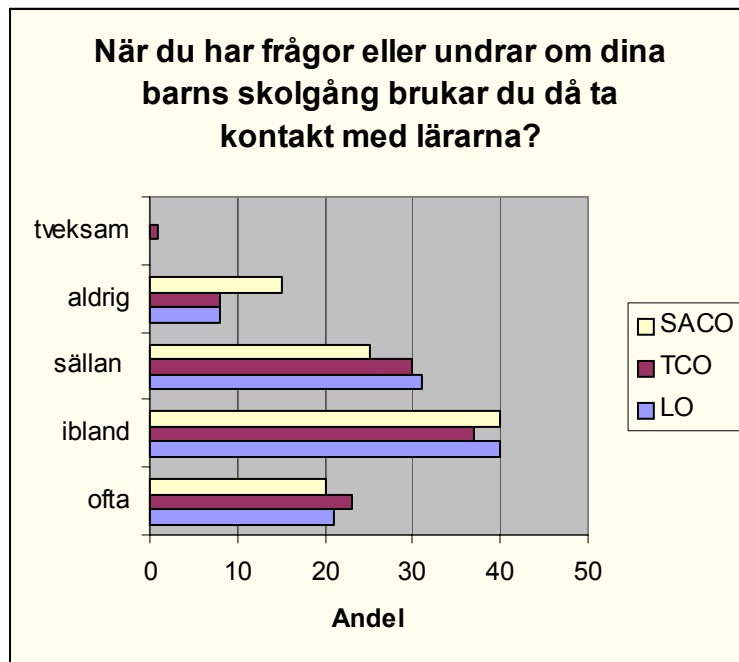

Vi lät också samma fråga gå till två grundskoleklasser, en fjärdeklass och en åttondeklass, i en förort till Göteborg.⁴ Här blev snittet att man trivdes på 4,3, något högre för fjärdeklasserna och något lägre för åttorna. Undersökningen i skolan ger en indikation om att föräldrarna gör en relativt bra bedömning om hur deras barn trivs.

I debatten om inflytande i skolan framhålls ofta att skolan inte är lyhörd och lyssnar. Detta var framförallt till en början ett av de skäl som framfördes om varför alternativa skolformer skulle prövas. I den SIFO-undersökning⁵ som vi har gjort har det visat sig föräldrarna tycks ha en nära kontakt med skolan.

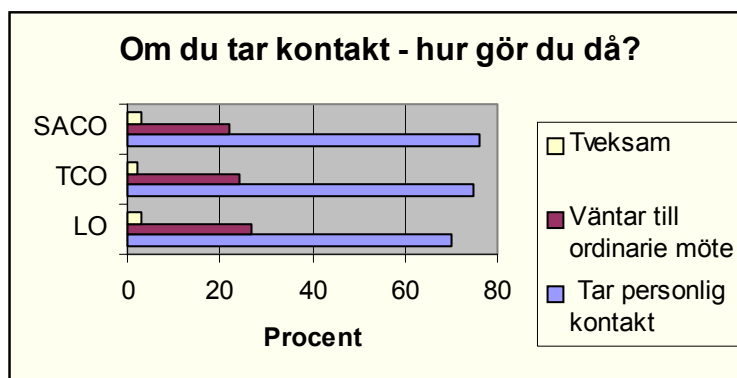
⁴ Ytterby skola – Kungälv kommun mars 2001

⁵ SIFO telefonbuss 2001 – 6 feb till 8 mars

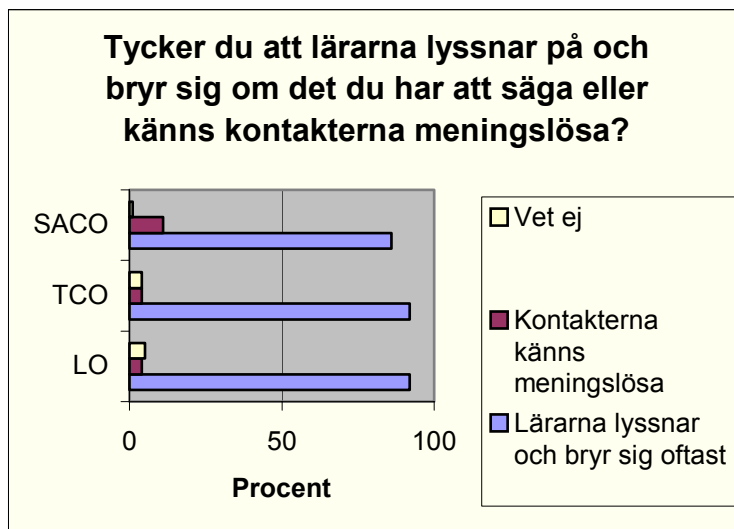

Av undersökningen kan vi se att det finns en nära kontakt mellan föräldrar och lärare, 21 procent tar kontakt ofta och 39 procent tar kontakt ibland. Det finns inte heller några större skillnader mellan LO, TCO och SACO föräldrarna i deras kontakter. Det enda som sticker ut att närmare 20 procent av SACO-föräldrarna tar aldrig kontakt med skolan. Vad som däremot visar sig är att man har mer kontakt med lärarna i storstäderna. I storstäderna har 28 procent ofta kontakt med lärarna jämfört med cirka 20 procent i övriga städer, tätorter och på landsbygden.

På frågan om hur föräldrarna tar kontakt med lärarna är också skillnaden mellan grupperna LO, TCO och SACO-föräldrar små.

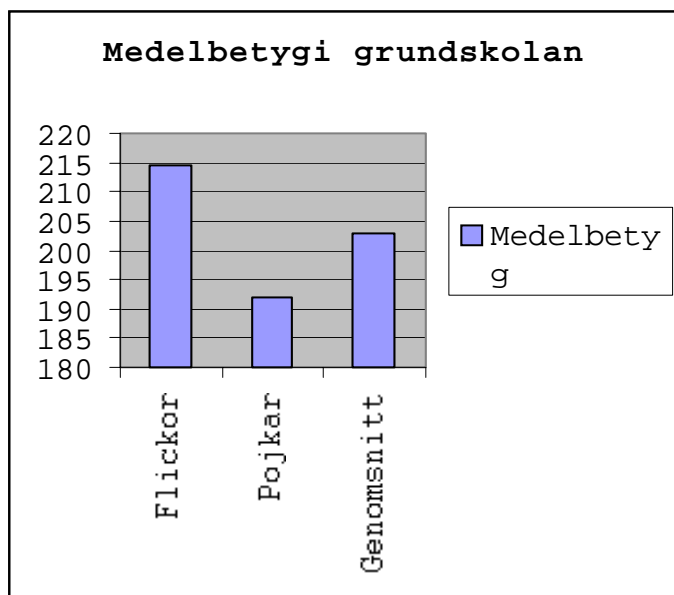
Det som även skiljer sig här är att man i storstäderna tar personlig kontakt i större utsträckning. I storstäderna tar 76 procent personlig kontakt jämfört med cirka 70 procent i resten av landet.

Det kanske mest slående resultatet är de oerhört höga siffrorna för att kontakten med lärarna känns meningsfulla. Runt 90 procent av föräldrarna tycker att lärarna lyssnar och bryr sig oftast och kanske mest förvånande är att det resultat som avviker är att 8 procent av SACO-föräldrarna tycker att kontakterna känns meningslösa.

3. Skolan - Flickor och/eller pojkarnas värd?

I en rad av år har flickor haft högre betyg än pojkarna. Genomsnittsbetyget⁶ - det sk meritvärdet - var våren 2000 202,9 och flickorna hade 214,6 mot pojkarna som hade 191,8. Andelen elever med väl godkänt var större bland flickor än pojkar i alla ämnen utom ”Idrott och hälsa” och ”Teknik”.

Avgångsbetyg från grundskolan för elever födda 1981 (gick ut 1997)⁷

	Flickor	Pojkar	Totalt
Inga betyg	0,9	0,9	0,9
0-2,4	18,4	9,7	14,2
2,5-2,9	21,5	14,5	18,1
3-3,4	28,2	26,2	27,2
3,5-3,9	19,7	26,6	23
4-4,4	9	16,6	12,7
4,5-5	2,1	5,4	3,7

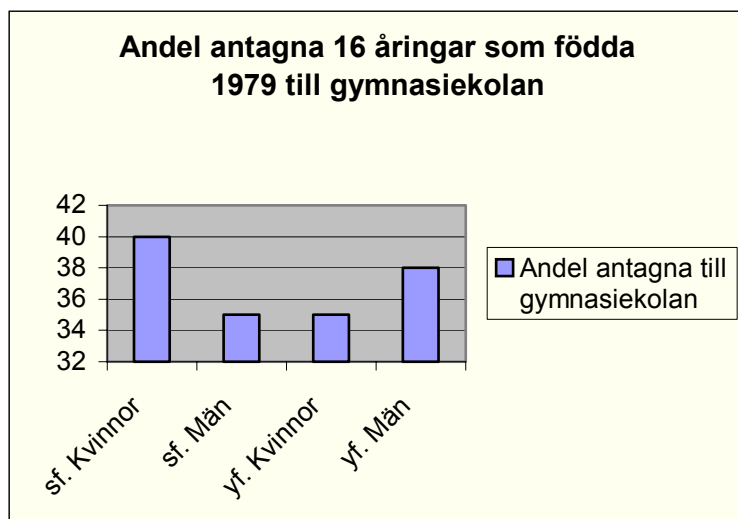
Fet och svart stil betyder att gruppen är överrepresenterad. Tabellen ovan visar mönstret där flickorna är överrepresenterade bland de högre betygen, medan pojkarna är överrepresenterade på den lägre skalan.

Det går allt sämre för pojkarna i skolan. Flickornas omkörning av pojkarna har blivit en trend i hela Västeuropa. Ofta sägs det att pojkar mognar senare därför är det särskilt viktigt att de får en andra chans. Det märkliga är att denna sena ”icke” mognad tycks

⁶ Skolverket, Barnomsorg och skola i siffror del 1 2001

⁷ SOU 2000:39 Skolan under 1990-talet, s47

vara något som har kommit de senaste tjugo åren! I en studie från välfärdsbokslutet⁸ är de som påbörjar studieförberedande gymnasieutbildning relativt konstant över kohorterna, men en betydande könsskillnad till flickors fördel. Andelen som går till de yrkesförberedande linjerna minskar även om hänsyn tas till det individuella programmet betydligt fler män än kvinnor går till yrkesförberedande program.

Sf= Studieförberedande
Yf= Yrkesförberedande

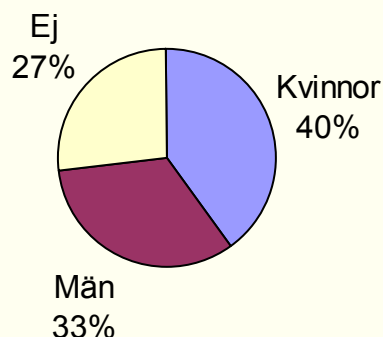
I välfärdsbokslutet kan man konstatera att finns det tecken på att den sociala snedrekryteringen till studieförberedande linjer minskat något, Dvs. att barn till arbetare idag i något högre utsträckning läser studieförberedande program jämfört med tidigare. Om man delar upp det på pojkar och flickor är det tydligt att flickorna står för den minskade sociala snedrekryteringen.

Den tydliga könsskillnaden till förmån för flickor vid studieförberedande är ett relativt nytt fenomen. Bland de födda på 1940-talet var det män i alla socialgrupper som hade den högsta andelen genomgången gymnasieutbildning, därefter skedde en minskande trend och bland de födda på 1960-talet kom genombrottet då kvinnor i de allra flesta socialgrupper till större andel genomgått studieförberedande gymnasieutbildning. Denna skillnad stärks ytterligare bland de födda på 1970-talet

Även om vi tittar på vilka som gör högskoleprovet är det fler kvinnor som är aktiva och gör högskoleprovet.

⁸ Välfärd och skola, SOU 2000:39 s 159

Andelar kvinnor,män och de som ej tagit högskoleprovet.

Det är positivt att det går allt bättre för flickorna i skolan men vi bör också fundera över vad är det som inte fungerar så bra med pojkarnas beteende i skolan. I ett försök på daghem Gävle⁹ har man arbetat med att barnen både ska ha ettstarkt självförtroende och vara känslomässigt utvecklade, att både vara ”fysisk” och psykiska” att både ta för sig och dela med sig och att vara både morska och mjuka. Vad man finner i sådana här projekt är att man undermedvetet behandlar pojkar och flickor mycket olika. Killar uppmuntras, peppas men blir oftare avsnästa medan flickorna tränas att ta ansvar, får kramar och personalen konverserar i högre utsträckning med flickorna. Det centrala är att motverka den konventionella mans- och kvinnorollen. Ett inslag är också att barnen delas in i pojkar respektive flickgrupper för att när flickor och pojkar släpps loss så visar det sig att ofta det ena könet tar över.

Liknande undersökning refererades i DN¹⁰ i en avhandling från Malmö. Även här visar man hur pojkarna tar för sig medan flickorna får kramarna. Inställningen till pojkarna blir ”att det är odjur som måste tämjas”.

Elevantalet inom den obligatoriska särskolan¹¹ har ökat med 52 procent under de senaste åtta åren. Frågan är om det är här ”pojkarna som måste tämjas” hamnar? Ökningen är störst inom grundsärskolan som ökat med 62 procent åren 1992/93-1999/00. Räknat i antal elever handlar det om en ökning i grundsärskolan från 5 287 elever 1992 till 8 556 elever 1999. Vad det beror på att antalet särskoleplatser ökat så dramatiskt tycks det inte finnas något enkelt svar på och det verkar helt saknas undersökningar om från vilka förhållande barn kommer som hamnar i särskolan. Vad vi vet är att även här är utfallet sämre för pojkar. I Grundsärskolan var det 1999/00 60 procent av eleverna pojkar.

⁹ Varför ler inte Ken och Barbie, Helena Klingsporr

¹⁰ DN. Gudrun Renberg ” Ge grabbarn en ärlig chans”

¹¹ Skolverket

I en studie från Stockholms stad¹² säger de intervjuade psykologerna att användandet av tester och diagnosticering har ökat. Den allmänna debatten om skolans nedskärningar och skolans hårda klimat liksom de "nya" diagnoserna som DAMP har enligt psykologerna inneburit en ökad efterfrågan på psykologiska utredningar av barn. Studien visar att det år 1997 finns en större andel barn i särskolan, som förutom utvecklingsstörning har diagnoser som Damp eller emotionella svårigheter, än år 1993. Den kraftiga ökningen kan betraktas på två olika sätt. Det ena är att eleverna nu får den skolform som är anpassad efter deras behov. Det andra synsättet är att dessa elever tidigare har kunnat klara en skolgång i grundskola, men nu inte får den möjligheten.

Sverige har trots detta fortfarande relativt sett få elever i särskola, 1,2 procent, jämfört med de cirka 2 procent människor med utvecklingsstörning som vi uppskattas ha i landet. Det har skett en explosionsartad ökning av platser i särskolan och ingen kan riktigt förklara varför, skolverket borde ta sitt ansvar att se varför platserna ökar och vilka barn som hamnar i särskolan.

Det finns mycket som tyder på att pojkar och flickor behandlas mycket olika och att det sätt vi möter pojkarna med mindre ömhet och mindre samtal är det inte konstigt att det i skolan visar sig att flickorna klarar sig mycket bättre i skolan när det gäller bland annat kommunikativ förmåga, förstå och tillämpa demokrati och dessutom har flickorna högre betyg.

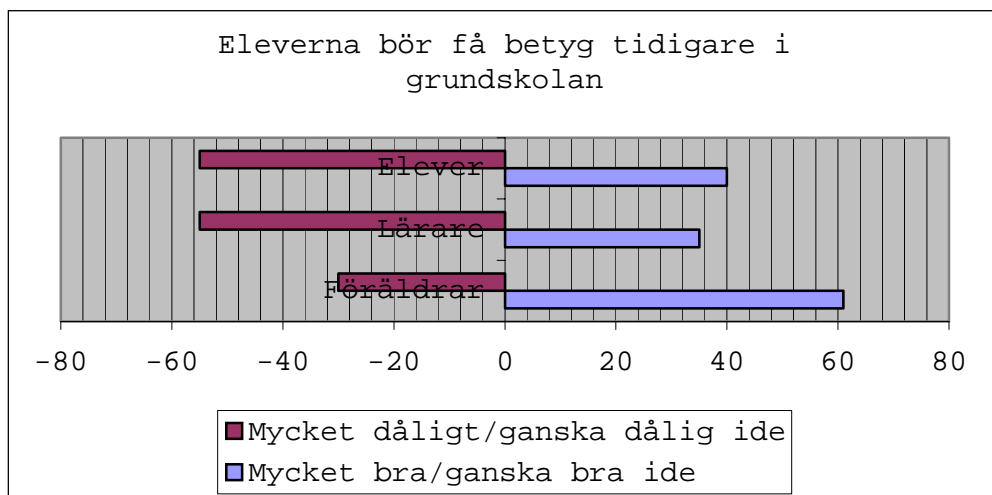
Det märkliga är att det går sämre för pojkarna i skolan har lett till diskussionen om "att det blivit ett problem att flickorna får de högsta betygen och man talar gärna om att dagens betygssystem gynnar flickor". Det skulle ju också kunna vara så att flickorna kan mer!! Mot denna bakgrund kan det kännas märkligt att det plötsligt har blivit så legitimt att tycka att betygen ska spela en mindre roll.

¹² Stockholms stads socialförvaltning, studie av Anna Blom vid FOU-enheten

4. Betygens vara eller icke vara?

Efter att ha gjort en resa genom skolan från grundkola till högskolestudier så finns hela tiden betygen med som ett mått. Ett mycket märkligt mått för ena stunden är det ingenting värt och andra stunden är det ändå det mått som vi har för att se om eleverna kan läsa och skriva.

I nedanstående diagram har elever, lärare och föräldrar fått svar på om man bör ha betyg tidigare i grundskolan.

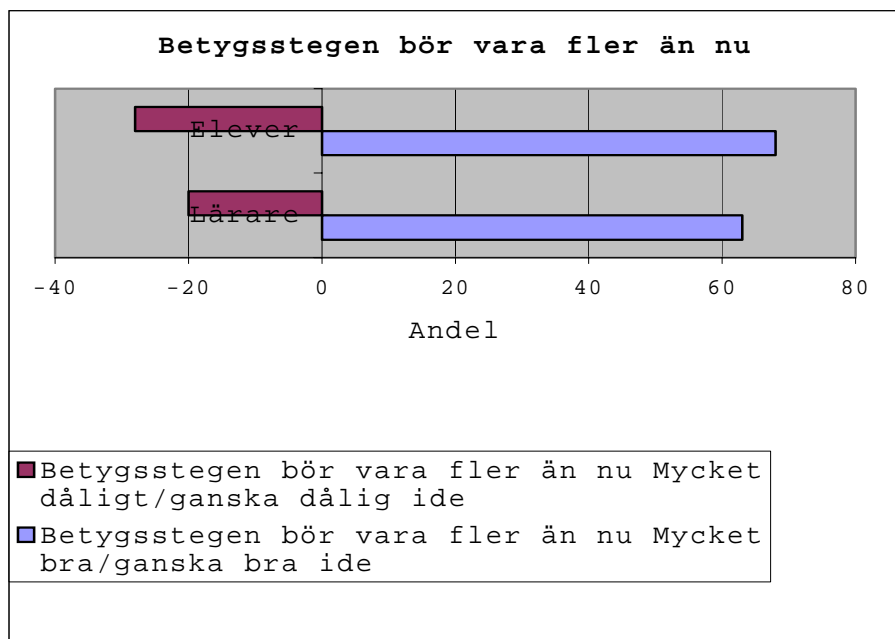

Föräldrar är de som är mest positiva till att betyg ska ges tidigare än idag i grundskolan.¹³ Idag ges de första betygen i årskurs åtta. Om man tittar närmare kan man se att föräldrar som har barn på studieförberedande program på gymnasiet är än mer positiva än föräldrar vars barn går på yrkesförberedande program.

Lärarnas intresse för betyg tidigare än årskurs åtta är betydligt svalare än föräldrarnas. Av lärarna i årskurs 1-6 tycker bara 20 procent att betyg tidigare vore bra medan bland lärarna i högstadiet och gymnasiet tycker 50 procent att betyg tidigare vore bra. Det innebär att bland de som sätter betyg finns en mer positiv inställning till betyg.

Även majoriteten av eleverna tycker att det är en dålig ide med betyg tidigare än årskurs åtta och eleverna tycker relativt lika oavsett om de går på högstadiet eller gymnasiet.

¹³ Skolverket 19947:144

Det tycks dock finnas ett starkt stöd för fler betygssteg hos både lärare och elever.¹⁴ Framförallt tycker eleverna på de studieförberedande programmen på gymnasieskolan att det är en bra idé – här tycker 80 procent att det ska vara fler betygssteg. Bilden ser likadan ut på lärarsidan där de mest positiva till fler betygssteg är lärarna på de studieförberedande programmen.

Istället för och/eller som komplement till betyg används idag utvecklingssamtal. Det tycks finnas en mycket positiv inställning till utvecklingssamtalen bland både lärare och elever. *Komplettering från skolverkets studie.*

Vi har tidigare sett att social bakgrund är viktigare än betyg för hur man väljer till gymnasiet eller om man går vidare till högskolan. Lite förenklat kan man säga att ”obegåvade medelklassbarn” går vidare till studieförberedande linjer medan de som går vidare från arbetarklassen är de mest begåvade – mätt i betyg!

Börja med betyg före högstadiet tveksamt.
Betyg synliggör för alla var problemen finns och om man är duktig eller inte. Men också på vad man behöver förbättra sig.

Om inte alla får välja så är betyg det mest genomskinliga. Under senare år tillmäts betygen allt mindre betydelse, idag är det endast 1/3 ??? som går till elever som söker in på betyg. Frågan är varför betygen tillmäts en allt mindre andel av platserna? Vid urval till högre utbildning är betyg mer rättvist än val och social bakgrund. Betygens fördelar är också att alla kan tävla på samma villkor och det finns litet utrymme för diskriminering av kön eller etnicitet.

¹⁴ Skolverket 1997:144

Sammanfattning del 2

Vad det beror på att antalet särskoleplatser ökat så dramatiskt tycks det inte finnas något enkelt svar på och det verkar helt saknas undersökningar om från vilka förhållande barn kommer som hamnar i särskolan. Vad vi vet är att även här är utfallet sämre för pojkar. I Grundsärkolan var det 1999/00 60 procent av eleverna pojkar.

Sedan högskoleprovet infördes så går bara en tredjedel av platserna går till dem med högsta betyg! Och man kan också få dispens från detta om man har alternativa intagningssystem. Alternativa intagningssystem används idag på bland annat läkarlinjen och när man ska bli veterinär. Här har det uppenbart blivit ett problem men högpresterande flickor. Det ligger nära till hands att fråga sig vilka blivande studenter som klarar sig bäst när de ska fastslås vilka peonligheter som ska passa till blivande läkare när man ska svara på frågor om uppväxt, fritidsintressen och syn på livet?

Meritokratin, den som har bäst meriter skall ha företräde till tjänst och utbildning är det bästa skyddet underprivilegerade grupper har mot godtycke och diskriminering.

Här en text om avgifter fristående grundskolor som jag tappat. Friskolor får inte ta betalt för undervisning i grundskolor ändå kan man tom av Skolverkets statistik se att avgifter tas ut i grundskolan.

Sammanfattning hela

Skillnaderna mellan barn från olika sociala grupper består, inom vissa områden minskar de medan andra ökar skillnaderna. Men vari består vår upprördhet – är vi nöjda först när alla arbetarbarn blir läkare? Naturligtvis kan inte det enda målet inom utbildningsväsendet vara att minska den sociala snedrekryteringen inom skolan – det handlar minst lika mycket om att de som går en yrkesförberedande linje ska få en bra och adekvat utbildning och att de sedan ska kunna fortsätta att jobba och utvecklas på sina arbeten. Men det är ändå något som är fel då det nästan alla teoretiker är barn till de mest högutbildade och nästan alla praktiker är barn till arbetarklassen.

Inom socialdemokratin har skolan och utbildningsväsendet varit en viktig del i folkhemmet och vägen till minskade klassklyftor då alla grupper möts i den gemensamma skolan. Stora satsningar har gjorts på utbildningsväsendet under decennier för att få en mer jämlik skola. Ibland har dock den förda skolpolitiken resulterat i en missriktad välvilja och även inom fackföreningsrörelsen har vi drivit en skolpolitik.... På vems initiativ och vem gynnar egentligen borttagandet av betyg i grundskolan, vad innebär dagens omdömen för barnen från arbetarklassen. Inom arbetarrörelsen har det också funnits en alltid tillåtande kritik mot lärarkåren. Lärare som inte förstår, inte är pedagoger mycket grundat på våra egna dåliga erfarenheter från skolan.

Lärare är en grupp med mycket klassresenärer och det är kanske dags för arbetarrörelsen att se lärarna som sina budbärare i den svenska skolan. I vår undersökning visar det sig att våra grupper, liksom andra, känner en ...

Vi kan delvis se en ljus bild med allt fler som går på gymnasiet, fler elever än någonsin på universitet och högskolor. Men den ljusa bilden har en mörk baksida med en ökad segregation av eleverna mellan den privata och offentliga skolan, allt fler som inte klarar baskunskaperna i grundskolan och en ökad utslagning från den nya gymnasieskolan.

Barn riskerar tas emot i särskolan på oklara grunder

Många kommuner brister i att ordentligt utreda och besluta om vilka elever som ska tas emot i den obligatoriska särskolan. Det konstaterar Skolverket i en analys av tillsynen i elva kommuner som publiceras idag.

Det är det enskilda barnets rättsäkerhet som kan påverkas och därför ser Skolverket mycket allvarligt på de här bristerna.

Utredning och beslut om att ta emot barn i den obligatoriska särskolan uppfyllde inte författningarnas krav i nio av de elva granskade kommunerna. Alla kommunerna säger att de inför ett beslut om att ta emot en elev i särskolan gör en utredning, ofta av psykolog. Trots det konstaterade Skolverket att det i tre kommuner fanns elever som tagits emot i särskolan utan att det gjorts en utredning. För dessa elever var det alltså inte klarlagt om de uppfyllde kriterierna för att tas emot i särskolan.

I sju kommuner fanns det brister i beslut om mottagande. I några av kommunerna saknades det beslut för vissa elever och i andra saknade besluten en hänvisning om hur beslutet kunde överklagas.

Skolverket kommer nu att göra fler tillsyner av den obligatoriska särskolan och titta mer

på hur kommunerna följer lagar och förordningar vad gäller beslut om att ta emot elever.

Information

En annan aspekt som kommit fram i tillsynen av särskolan är att flera av kommunerna var dåliga på att ge information till elever och föräldrar om vilka mål särskolan har och vilka rättigheter eleven har. I sex av kommunerna uppfylldes inte kraven i författningarna på sådan information. Men tillsynen visade också att informationen till föräldrar om vad barnen lär sig och hur det går för dem i skolan fungerade bra.

Merparten av kommunerna som granskats av Skolverket uppfyllde sitt ansvar att se till att barnen i särskolan fullgör sin skolplikt. Men det fanns dock exempel på att elever varit borta från skolan under en längre period, utan att skolan gjort något åt det.

I de flesta av de elva granskade kommunerna fick inte eleverna "elevens val" på ett sätt som stämmer med särskoleförordningen. Bristerna handlade om både hur besluten kring elevens val fattades och vilket urval eleverna hade att välja från. I tre kommuner fanns det elever i särskolan som inte alls deltagit i elevens val, i fyra kommuner gav de ämnen som fanns att välja mellan inte den fördjupning och breddning som krävs.

Rätt till stöd

Vad det gäller olika former av stöd som eleverna har rätt till så följde merparten av kommunerna författningarnas krav. Detsamma gäller undervisning i modermål och svenska som andra språk.

Specialpedagogisk kompetens fanns i varierande omfattning i alla kommuner. I några av kommunerna hade alla lärare pedagogisk utbildning. I fyra av kommunerna var det en begränsad andel av personalen som hade lämplig utbildning och kommunen hade inte heller gjort något konkret för att komma tillrätta med problemet. Skolverket bedömde därför att dessa fyra kommuner inte följde skollagen.

Skolverket har hittills gjort uppföljningar i sex av de elva kommunerna. De brister som kommit fram i tillsynen hade då rättats till eller var på väg att rättas till. Under våren ska Skolverket göra uppföljningar i de återstående fem kommunerna.

De granskade kommunerna är:

Filipstad, Gävle, Hörby, Härnösand, Lilla Edet, Nybro, Nynäshamn, Pajala, Upplands Väsby, Vaggeryd och Åstorp.

De valdes ut för att det inte gjorts någon systematisk tillsyn där tidigare. De representerar en geografisk spridning och en spridning

Elevorganisationens ordförande Mattias Schain anser att flickor, som lärt sig vara snälla, tysta och inte säga emot, gynnas av lärarna. Elevorganisationen arbetar mot betyg för att de cementerar könsroller. Lärarhögskolan har nyligen bildat en grupp för att upplysa lärare om genusperspektiv i undervisningen.